

Kampioenscompetitie om de landstitel 1958 - 1959
Eerste wedstrijd Sportclub Irene (Tegelen) - Gouda 1-2.

zondag 31 mei 1959

Goede start in kampioenscompetitie

Ook zonder Frederiks kon Gouda het Limburgse varkentje wassen

Knap doelpunt van Ravenstein besliste de
matige wedstrijd

Sportclub Irene - Gouda 1 - 2 Ze snappen er niets van, die tweehonderd Gouvenaars, die gisteren met Gouda naar Tegelen zijn getrokken. Ze snappen er niets van hoe meneer Vereb, de Hongaarse trainer van Sportclub Irene, zo hard heeft kunnen rondbezuinen, dat z'n club uit Tegelen regelrecht naar het Nederlandse amateurlkampioenschap zou wandelen. Was dit pover voetballende Sportclub Irene nu echt de zuidelijke topploeg? Was het nu werkelijk met dit kick-and-rush spelletje afdelingskampioen geworden?

Sportclub Irene (Tegelen) stelt zich voor

Of hadden de heren hun dag niet? Enfin, voor Gouda was het Limburgse eitje in ieder geval heel wat minder hard gekookt, dan het had verwacht. Zelfs voor Gouda zonder Frederiks en zonder De Vries. Het werd 1-2.

De Gruijl opnieuw in de hoofdrol

Gouda in de strijd voorzichtig begonnen. Het hield de kanthalfs in de eerste minuten terug, het wilde eerst weten of de voorhoede van Sportclub Irene nu werkelijk zo gevaarlijk was, als werd verteld. Bovendien speelde het met de gedachte dat een gelijkspelletje, hier weggesleept, in de gegeven omstandigheden nog zo'n slecht resultaat niet zou zijn. Ten slotte miste het Frederiks, waardoor Hoogendoorn naar de linksbinnenplaats was verhuisd en Luxen op de buitenplaats was verschenen. En daarnaast miste het ook de steun van rechtsback De Vries. In de achterhoede, waar men de problemen had opgelost door Kruitbosch rechts- en Van Schaik linksback te zetten en Neven als kanthalf terug te halen, liep de zaak weldra weer even gesmeerd als altijd. Spil De Gruijl speelde weer de grote alleroverheersende rol en onder zijn leiding werd opnieuw een sluitende verdediging opgebouwd.

Met de niet zo bijzonder intelligente speelwijze van de Limburgers – een harde trap naar voren en „ren er dan maar achteraan” – werd de Goudse defensie niet voor al te grote problemen gesteld. En op de knappe acties van linksbinnen Holthuizen die wel het raffinement naar kansen zocht, konden de Gouwenaars ook een antwoord vinden.

Voorhoede speelde stroef

Maar toen Gouda ontdekte dat het wel de nodige aandacht aan de aanval kon gaan schenken, bleek dat het in de voorhoede stroever liep.

Hoogendoorn wist met z'n nieuwe taak geen raad. Ravenstein kwam, nu hij Frederiks' passes miste, wat in een verloren positie te verkeren en op de venijnige passes die Luxen af en toe tussen de Limburgse verdedigers door stuurde, bleek voorlopig niemand ingesteld. Neem in acht dat Revet ook veelal in niemandsland liep, omdat de overmoeibaar zwoegende Walthie het met de zaken op het middenveld voorlopig te druk had en de conclusie ligt voor de hand dat er in die Goudse voorhoede niet zo héél veel muziek zat. De eerste vijftien minuten speelden de verdedigingen aan weerskant een dusdanig overheersende rol, dat de wedstrijd nauwelijks naar sfeer kon groeien.

't Enige, dat Gouda in die eerste helft nog wel ontdekte was het feit, dat de beide backs van Sportclub Irene de bal – als men hen in het nauw dreef – wel eens raar weg konden maaien. In de tweede helft heeft het (met Willemse in plaats van Neven) daar al vrij snel van geprofiteerd.

Twee minuten was die tweede helft, oud, toen Revet een vrije schop nam, Luxen doorkopte en linksback Rommenkirchen bij z'n poging tot ruimen volkomen faalde. De bal ging met een boogje over de Limburgse doelman heen 0-1.

Eerst op dat moment kreeg de wedstrijd kampioenssfeer. De duels werden wat vinniger nu Sportclub Irene met man en macht voor een gelijkmaker ging vechten. Er kwam druk op die Goudse verdediging, die heel knap werk deed en zich meer dan twintig minuten lang door de moeilijkheden heen werkte. Maar in de vierentwintigste minuut na rust kwam toch het moment, dat iedereen al had zien groeien. Sportclub Irene maakte gelijk. Linksbuiten Van Rhee kwam vallend bij een voorzet en van zijn hoofd draaide de bal met veel effect langs een kansloze Vreeswijk 1-1.

De Limburgers dachten nu door te drukken, maar dat lukte niet. Twee minuten later ging De Gruijl zelf de bal over de middenlijn brengen en 't zou een belangrijke daad zijn. 't Was de pass van De Gruijl, waarop Ravenstein toen in de sprint trok, langs een verdediger glipte en er op een moment dat al z'n tegenstanders een passje verwachtten, plotseling zelf tussenuit schoot. Toen werkte de Limburgse buitenspelval niet meer, toen werd doelman Schroembges na de lange rush met een schot, dat via de binnenkant van de paal doeltrof, gepasseerd 1-2. 't Was een doelpunt van beslissende betekenis.

Knock out

Zo snel was het Gouds antwoord op de Limburgse gelijkmaker gekomen, dat deze treffer voor Sportclub Irene weinig minder dan een knock out betekende. Goed, Holthuizen heeft het nog een keer geprobeerd en daarom heeft Vreeswijk nog een machtige sprong moeten maken, maar de overigen hadden kennelijk hun laatste overtuiging verloren. En 't is dat Hoogendoorn bleef falen en Ravenstein twee andere solo's op het allerlaatste nippertje nog net mis zag lopen, anders hadden de cijfers het krachtsverschil op technisch gebied waarschijnlijk nog duidelijker uitgedrukt.

Over Sportclub Irene

Ook in de hoogste amateurklasse etaleert Sportclub Irene oogstrelend voetbal en wordt in seizoen '58-'59 met groot machtsvertoon kampioen.

Paul staan de daaropvolgende wedstrijden om het landelijke amateurkampioenschap nog helder voor de geest. 'Uit tegen Esca Arnhem verloren we krap met 3-2. Thuis tegen Gouda zagen 4.100 toeschouwers ons met 1-2 onderuit gaan.' 'Een week later herstelden we de schade door in Gouda met 1-0 te winnen' glundert De Koso. 'En thuis gaven we Esca met 3-0 klop'. Het mocht niet baten, Sportclub Irene eindigt als tweede in het landskampioenschap der amateurs, een nog niet eerder geëvenaarde prestatie in het Tegelse voetbal.